

МОТИВИ

към ПРИСЪДА № 5 от 11.03.2024 година
по НОХД № 27/2024 година на Районен съд (РС) – Свиленград

С Обвинителен акт (ОА) по Досъдебно производство (ДП) № 457/2023 година по описа на РУ – Свиленград, преписка с вх.№ 3952/2023 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, Стефка Стоянова – Прокурор при Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, повдига обвинение на А. М. А., роден на ***** година в град Димитровград, област Хасково, българин, български гражданин, живущ в град ***** , със средно образование, разведен, ЕГН ***** , неосъждан, за това, че в периода от месец март 2023 година до месец декември 2023 година, включително, в град Любимец, област Хасково, след като е бил осъден с влязло в сила на 24.11.2022 г. одина Съдебно решение № 184/07.11.2022 година по гражданско дело (гр.д.) № 362/2022 година по описа на РС - Свиленград, да издържа свои низходящи : синовете си – Н. А. А., роден на ***** година и Д. А. А., роден на ***** година, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от 2 месечни вноски за всяко едно от децата, а именно: 10 месечни вноски по 180 лв. за Н. А. А. или общо 1 800 лв. и 10 месечни вноски по 180 лв. за Д. А. А. или общо 1 800 лв., като общата дължима сума по издръжката е 3 600 лв. - престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК.

В съдебно заседание подсъдимият А. М. А. и служебният му защитник – адвокат Д. Т., заявяват, че признават изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА, като дават съгласието си в хода на съдебното следствие да не се събират доказателства за тези факти. Пледират за прилагане на чл. 183, ал. 3 от НК поради извършено плащане на дължимата сума в размер на 3 600 лв.

Представителят на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград: Заместник Районния прокурор М. К. поддържа обвинението по отношение на фактическата обстановка, изложена в ОА. Изразява становище същото да е безспорно доказано от обективна и субективна страна, при изцяло потвърдена фактическата обстановка от събраните доказателства в хода на процеса, както и установени съставомерни – обективен и субективен признаци на вмененото престъпление по възведената правна квалификация, така също и неговото извършване и авторството му в лицето на подсъдимия. Пледира за прилагане на разпоредбата на ал. 3 на чл. 183 от НК предвид представяне на доказателства, че е изплатена дължимата сума в размер на 3 600 лв.

Дирекция „Социално подпомагане” (ДСП) – Свиленград (по

настоящия адрес на децата Н. А. А. и Д. А. А. съгласно § 1, т. 15 от Допълнителната разпоредба на Закона за закрила на детето(ЗЗДет)), уведомена на основание чл. 15, ал. 6 от ЗЗДет, не изпраща представител.

Производството в съдебната си фаза протече по реда на диференцираната процедура на глава XXVII от НПК – съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК, при изрично изразено съгласие от подсъдимия и неговия защитник – адвокат Д. Т., в открито съдебно заседание, след разпоредено от Съда предварително изслушване на страните на основание чл. 370, ал. 1 от НПК. Поради това разглеждането на делото, по посочения особен процесуален ред се явява процесуално допустимо, с оглед наличие на предпоставките по чл. 370 от НПК и изрично изразено съгласие от привлечения подсъдим, като същото и Съдът уважи, след изслушването на страните, постановявайки нарочен Съдебен акт за провеждане на съкратено съдебно следствие във фактически състав на цялостно признание на фактите от обстоятелствената част от ОА, без да събират доказателства тях. Т.е. на основание чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК, Съдът, след като взе предвид, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните в ДП доказателства, с Определение обяви, че ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на ОА.

Преди приключване на съдебното следствие подсъдимият изпълни задължението си и изплати сумата 3 600 лв., представляваща по 10 месечни вноски неплатена издръжка за децата Н. А. А. и Д. А. А. на майка им - П. Д. А..

Съдът, обвързан от процесуалната норма на чл. 373, ал. 3 от НПК, обсъждайки направеното от подсъдимия А. М. А. индивидуално самопризнание в хипотезата на чл. 372, ал. 4, вр.чл. 371, т. 2 от НПК - пълно признание на всички факти от обстоятелствената част на ОА, приема за установено от фактическа страна, следното, така както и се твърди в същия:

Видно от приложената актуална Справка за съдимост с рег.№ 2401023005000035447 от 23.01.2024 година, издадена от Бюро за съдимост при РС - Димитровград, подсъдимият А. М. А. не е осъден.

Видно от приложената в кориците на ДП Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние подсъдимият не притежава недвижими имоти, притежава моторно превозно средство и работи по трудово правоотношение при месечно възнаграждение в размер на 1 500 лв.

Съгласно Характеристика, изготвена от Мл.ПИ Т.Фикиров и Характеристична справка, изготвена от Мл.ПИ Иван Иванов, подсъдимият има заведен само един заявителски материал, на базата на който е образувано настоящото ДП, не е криминално проявен, не е регистриран като извършител на престъпления и нарушения на обществения ред, както и не се издирва от органите на МВР.

Подсъдимият А. М. А. и свидетеля П. Д. А. сключват граждански

брак на 22.06.2019 година, по време на който на ***** година се ражда детето им Н., а на ***** година - дете им Д.. Не дълго след раждането на второто им дете отношенията между съпрузите се влошават и се разделят. Свидетелят А. заедно с децата заживява в дома на своите баба и дядо по майчина линия, находящ се в *****, като майката се грижи за децата, подпомагана финансово от майка си – бабата по майчина линия.

На 01.06.2022 година А. подава Искова молба до РС - Свиленград за развод като е образувано гр.д. № 362/2022 година. С влязло в сила на 24.11.2022 година Съдебно решение № 184/07.11.2022 година е прекратен гражданския брак по между им, като упражняването на родителските права спрямо двете деца са предоставени на майката, а бащата е осъден да заплаща ежемесечна издръжка на всяко едно от децата в размер на по 180 лв., считано от датата на подаването на Исковата молба до настъпване на законови основания за изменение или прекратяване на задължението за плащане, ведно със законната лихва за всяка просрочена месечна вноска до окончателното плащане. Свидетелят А. се снабдява с Изпълнителен лист № 158/23.12.2022 година за дължимите издръжки за минало и настояще време за двете деца, въз основа на който ЧСИ Николета Кавакова образува изпълнително дело с № 20239290400164, по което са изплатени на двете деца по 3 месечни вноски.

Тъй като подсъдимият не изплаща редовно дължимата от него издръжка на свидителя А. като майка и законен представител на малолетните деца Н. и Д., на 08.09.2023 година тя депозира Жалба до Районна прокуратура - Хасково, Териториално отделение - Свиленград, като е извършена проверка, в хода на която се установява, че подсъдимият е изпълнил изцяло задължението си за месечната издръжка до месец февруари 2023 година, включително и за двете деца.

От началото на месец март 2023 година до месец декември 2023 година, включително, подсъдимият не е изплатил дължимите парични вноски на децата.

Видно от приложения в кориците на делото Социален доклад става ясно, че майката отглежда децата в семейна среда, осигурява им подходящо жилище, поддържа добра хигиена, децата са в добро общо здравословно състояние, задоволява нуждите и потребностите им съобразно възможностите си, децата се развиват нормално за възрастта си, получават необходимите обич и топлина.

По делото не са установени данни, с оглед събраните доказателства, в инкриминирания период, както и понастоящем да е отпаднало основание за плащане на месечните издръжки на децата Н. и Д..

В съдебно заседание пострадалият П. А. (майка на децата Н. и Д.) заявява, че е изплатена от А. М. А. дължимата сума от 3 600 лв. Заявява, че не са настъпили вредни последици за децата от несвоевременно заплащане на месечните издръжки и няма претенции за процесния период.

Разпитан в хода на ДП подсъдимият заявява, че разбира в какво е обвинен, признава се за виновен като сочи, че не успял да плаща своевременно дължимата издръжка за двете си деца поради липса на финансови средства. В съдебната фаза на процеса подсъдимият се признава за виновен.

По делото се извършени множество процесуално-следствени действия: разпити на свидетели, изискани са и са приложени множество писмени документи и т.н.

Събирането и проверката на доказателствените средства се извърши по реда и при условията на чл. 371, т. 2, вр.чл. 373, ал. 3 от НПК. Изведената въз основа на тях фактическа обстановка, която Съдът изложи, е безспорно и несъмнено установена, за което се цени направеното в съдебно заседание самопризнание от подсъдимия, подкрепено от приложените към ДП и приобщени по надлежния ред - чл. 283, вр.чл. 373 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, както и гласните доказателства – свидетелски показания. Писмените доказателствени източници, ценени от Съда, включват: Докладна записка; Жалба; Изпълнителен лист № 158 от 23.12.2022 година; Извлечение от банкова сметка; Решение № 184/07.11.2022 година по гр.д.№ 362/2022 година на РС – Свиленград, влязло в сила на 24.11.2022 година; Писма от ЧСИ Николета Кавакова; Трудов договор, ведно с Длъжностна характеристика на длъжността „Автомонтьор”; Справка от Търговския регистър за дружеството-работодател на подсъдимия; Удостоверения за раждане на децата Н. и Д.; Писма от различни институции; Социален доклад; Характеристична справка; Характеристика; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние; Справки за съдимост и актуална такава; приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл. 283 от НПК. Кръгът на гласните доказателства, обхваща показанията на свидетелите, разпитани в хода на ДП, а именно: П. Д. А. и Иван Димитров Иванов, материализирани в съответните Протоколи за разпит на свидетел. Същите Съдът кредитира изцяло с доверие, поради липсата на противоречия в тях, систематиката им, корелацията им, подкрепени и от данните, съдържащи се в писмените доказателствени източници, така и с оглед начина на формирането им. Описаната фактическа обстановка относно периодът, мястото, механизмът на изпълнителното деяние, както и неговото авторство са доказани пряко от направеното самопризнание на подсъдимия по чл. 371, т. 2 от НПК, което се подкрепя от доказателствата, събрани на ДП и надлежно приобщени към делото по реда на чл. 283 от НПК, а именно: показанията на свидетелите, Справки за съдимост, Извлечение от банкова сметка, Писма от ЧСИ Николета Кавакова, Социален доклад, Удостоверения за раждане, Решение № 184/07.11.2022 година по гр.д. № 362/2022 година на РС - Свиленград, влязло в сила на 24.11.2022 година и др.

Съдът възприе като достоверни и изчерпателни и показанията на свидетеля П. Д. А., макар и същата да се явява пострадал от деянието, тъй

като това a priori не е индиция за недостоверността на твърденията й. Фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по чл. 102 от НПК могат да бъдат установени с всички допустими доказателствени средства, като нито едно от тях не се ползва с предварително определена доказателствена сила. Показанията на пострадалото лице са важен източник на преки доказателства и не могат да бъдат игнорирани само поради евентуалната им заинтересованост от изхода на делото. Настоящият състав кредитира показанията на пострадалото лице като обективни, безпристрастни и логически последователни. Същата излага точно и конкретно обстоятелствата относно инкриминираното деяние, което описва изчерпателно. Не е налице индиция за недостоверност на показанията й. С изложените правни аргументи, Съдът оцени за правдиво звучащи нейните показания и ги възприема за обективни и достоверни, давайки им доверие. В този смисъл обосновано е и правдивото им звучене. Поради това, същите се ползваха за изграждане на фактическите и правните изводи.

Липсват индиции за предубедеността и на полицейския служител, който само поради това си качество, макар и обективно обстоятелство, не може да обоснове съображение за неговата заинтересованост. Още повече, след като от данните по делото не се установява, свидетелят – полицески служител, да се е намирал в някакви отношения с подсъдимия, поради което да цели увреждането му, като му припише престъпление, което не е извършил.

Що се отнася до писмените доказателства, те не се оспориха по своето съдържание и/или истинността им, не се констатираха от Съда и техни недостатъци от външна, формална страна на документите, поради което се кредитираха за достоверни. А онези от тях, представляващи официални документи и/или доказателствени средства по смисъла на НПК за извършените процесуално-следствени действия, съответно имат необходимите реквизити, съставени са от компетентни органи и по предвидения процесуален ред, в този смисъл същите са редовни и годни такива, валидно удостоверяващи ги. Частните документи, също не се оспориха по своето съдържание и следва да бъдат ценени относно възпроизведените факти в тяхното съдържание, доколкото и са относими и необходими за доказване на повдигнатото обвинение и за преценката на личността на подсъдимия и неговото имуществено състояние. Въз основа на гореизброените и обсъдени писмени и гласни доказателства се формираха фактическите и правни изводи относно периода, мястото и изпълнителната форма на деянието и неговият механизъм на извършване, както и авторството му.

Идентична е оценката и относно обясненията на обвиняемия, депозиран в ДП, с характер на самопризнания, които не се опровергават от останалите доказателства.

Доказателствата, приобщени по делото, включително и гласните, са

събрани по съответния ред, условия и в съответната форма. Същите са безпротиворечиви, логични, взаимно кореспондиращи и допълващи се, поради което Съдът ги кредитира изцяло. Липсват противоречия, които да налагат, обсъждането им от Съда, извън вече изложения аргумент за безпротиворечивостта им. Поради изложеното и Съдът прие, че направеното от страна на подсъдимия признание относно всички релевантни факти по обвинението, кореспондира и се подкрепя от събраните безпротиворечиви доказателства, като на основание императивните разпоредби на чл. 373, ал. 2 и ал. 3 от НПК, ползва това самопризнание за изграждането на фактически и правни изводи при постановяване на Присъдата.

В случая няма спор по фактите.

Няма спор и по дадената правна квалификация на деянието на подсъдимия.

При така изяснената фактическа обстановка и установените факти, изведени в хипотезата на чл. 373, ал. 3 от НПК, Съдебният състав достигна до единствено възможния и несъмнен извод, че с действията си подсъдимият А. М. А. е осъществил състав на престъплението чл. 183, ал. 1 от НК.

Престъплението по чл. 183, ал. 1 от НК е такова на просто извършване и законът не се интересува от нищо друго, освен от факта на неплащане на издръжката. От обективна страна трябва да е налице безспорно установеният факт на неплащане на издръжката от подсъдимия за посочения период, за който е била дължима, и което задължение е ежемесечно и не може да бъде съзнателно прекъсвано. Всякакви други обстоятелства (включително липса на доходи при наличие на трудоспособна възраст и на обективни причини за неизпълнение за задължението си) са без значение и са предмет на други (включително и граждански) производства, които не могат да бъдат взети предвид от наказателния Съд във връзка с предявено обвинение за неплащане на издръжка по чл. 183, ал. 1 от НК. От наказателноправна гледна точка са от значение единствено обстоятелствата, че е налице парично задължение, което се дължи на равни месечни вноски, и което не е изпълнено за повече от 2 месечни периода. Т.е. изпълнителното деяние на посоченото престъпление се състои в това, че деецът като е осъден да издържа свой низходящ и съзнава напълно, че не плаща ежемесечните вноски за издръжката - съзнателно не изпълнява задължението си за издръжка. Престъплението по чл. 183 от НК е продължено престъпление, което се осъществява с едно деяние във форма само на бездействие и то трайно и непрекъснато в определен период от време като по този начин се създава едно трайно престъпно състояние, което продължава до неговото прекратяване. От друга страна, съгласно наказателноправната теория престъплението е формално и се осъществява чрез бездействие (както вече бе посочено).

Както вече бе посочено съвкупната преценка на установените по

делото факти, изведени въз основа на анализа на събраните доказателства по делото, обосновава категорично правно съждение, да е доказано извършването на престъплението - предмет на обвинението и неговото авторство. С деянието си подсъдимият е осъществил както от обективна, така и от субективна страна, престъпния състав по чл. 183, ал. 1 от НК.

Доказани по делото, с преки доказателства и надлежните доказателствени средства, са релевантните фактите: произходът на децата - низходящи на подсъдимия и осъждането му с влязло в сила на 24.11.2022 година Съдебно решение № 184/07.11.2022 година по гр.д. № 362/2022 година по описа на РС - Свиленград, да заплаща месечна издръжка на същите, в конкретно определени размери, а именно: от по 180 лв. за всяко от двете деца, считано от 01.06.2022 година както и неизпълнението на тези му задължения за повече от 2 месечни вноски. Така, в частност, предвид извършените плащания, установеният период на неговото бездействие, обхваща времето от месец март 2023 година до месец декември 2023 година, включително, като подсъдимият е неизправен длъжник за общо от по 10 месечни пълни вноски за паричната издръжка на всяко от двете деца, които е осъден да плаща, тъй като упражняването на родителските права и непосредствени грижи за отглеждането им, са предоставени, респ. поети от другия родител (майката - свидетелят П. Д. А.). До тези основни обективни признаци се свеждат и предвидените в престъпния състав на чл. 183, ал. 1 от НК предпоставки, които безспорно в настоящия казус са налице и са доказани – постановен е Съдебен акт за присъждане на ежемесечна издръжка на двете деца, както и неплатени повече от 2 вноски от същите. Всички неизплатени месечни издръжки, сборно възлизат на по 10 месечни вноски от дължимата издръжка за децата Н. и Д. и в това си цифрово изражение очевидно надхвърлят и то значително предвидени в НК минимум - 2 неплатени вноски съгласно фактическия състав на чл. 183, ал. 1 от НК. Липсват данни за плащане на част или някои от месечните издръжки за времето на инкриминирания период, като категоричен и безспорен извод за валидното надлежно погасяване на същите не може да се формира от събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съвкупното им обсъждане. Поради това, Съдебният състав прие, че е налице бездействие и неизпълнение на родителското задължение по отношение на двете деца за инкриминирания период, визиран в обвинението.

Не са налице факти, от които да се направи извод за настъпила промяна в обстоятелствата или настъпила обективна невъзможност от страна на подсъдимия да заплаща присъдените издръжки на посочените деца. Същият е в трудоспособна възраст, следователно и няма пречки да реализира доходи от трудово или друго правоотношение. Липсата на имущество и по-специално на недвижими имоти, като източник на доходи и влошеното финансово състояние, не го освобождават от задължението като родител да издържа ненавършилите си пълнолетие деца с оглед обективния, безусловен характер на това задължение. Липсват данни, съгласно които препятстващи

плащането на издръжките обстоятелства да са били установявани по предвидения за това ред (чл. 150 и чл. 151 от СК). Единствено в производството по иск за издръжка се вземат предвид доходите на родителя, който е задължен да дава издръжка, както и възможностите му за това, като важи правилото, че размерът на издръжката се определя от нуждите на търсещия, но не повече от възможностите на дължателя. Съгласно чл. 150 от СК единствено при изменение на обстоятелствата, при която размерът и основанията за даване на издръжката е определен, присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. С тези съображения и Съдът приема отсъствие на обективни обстоятелства, които да са попречили на подсъдимия да изпълни задълженията си и да плати издръжките на своите низходящи – децата Н. и Д., след като е бил осъден да плаща такива със Съдебно решение. Доказани са авторството на деянието, периодът и мястото на извършването му – град Любимец, област Хасково, където се дължат действията за престиране на носимите парични задължения за издръжки съгласно разпоредбата на чл. 68, б. „а” от ЗЗД, т.е. където майката и децата живеят (местожителството на кредитора по време на изпълнение на задължението за плащане на паричната сума, предназначена за издръжка) – град Любимец, област Хасково.

В резултат на пълното си бездействие през инкриминирания период, изразило се в цялостно неплащането на дължимите вноски за месечната издръжка на децата, считано от месец март 2023 година до месец декември 2023 година, включително, настъпил е и престъпният резултат по отношение на кредиторите – децата Н. и Д., действащи чрез законния си представител и тяхна майка – родителят, упражняващ родителските права. Забавата е за общо от по 10 месечни вноски за децата, които са еднакви по размер – 180 лв. за всяко едно от децата, като общата сума на неплатените издръжки в резултат на просто математическо пресмятане, възлиза на стойност общо 3 600 лв. Неизпълнението на посочените задължения - периодично, месечно е за срок, надхвърлящ минимално изискуемия от закона - 2 месечни вноски, като в случая непрестираните са 10 вноски спрямо всяко едно от децата Н. и Д..

Предвид изложеното като пълнолетно вменяемо лице подсъдимият А. М. А. е годен субект на престъплението. Създаването на деца поражда отговорност за отглеждането им, част от която е изплащането на издръжки при разделянето на родителите.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно по смисъла на чл. 11, ал. 2, хипотеза първа от НК. Налице е умишъл, като форма на вината. Бездействието на подсъдимия и неизпълнението на задължението му за издръжка по отношение на двете деца е напълно съзнателно. Деянието е извършено с цялостно изразени волеви и интелектуален моменти на умишъла, при съзнаване неговия общественоопасен характер, както и последиците – общественоопасни. Подсъдимият е имал знание за дължимостта на издръжките на своите деца – низходящи, с цел

предоставяне на средства за задоволяване на потребностите за физическото и духовното развитие на децата, съгласно Съдебното решение за присъждането им, което му е било известно, знаел е и точния размер на тези издръжки, че се дължат ежемесечно, както и периодът, за който не е внесъл вноските, разбирал е и характера (неотменимост и периодичност с месечно престиране на сума) на задълженията си. Въпреки това напълно осъзнато е бездействал за прякото им изпълнение, чрез плащане, поради това от волева страна, безспорно е предвиждал сигурното и възможно настъпване на престъпния резултат - вредните последици, обхващащи ежемесечните издръжки, от които са били лишени децата му и по този начин лишава децата си от необходимите материални средства, определени по съответния гражданскоправен ред, и тъй като и последните са били предвиждани от него – налице е прекият му умисъл за извършване на престъплението. Обективната невъзможност за изпълнение на задължението за издръжка, поради липсата на материални възможности за това, няма за последица липса на субективна страна на деянието. За да бъде то съставомерно и от субективна страна (както вече бе посочено), достатъчно е само и единствено деецът да съзнава, че - първо, има установено с влязла в сила Съдебно решение парично задължение (изискуемо и ликвидно) да заплаща издръжка, и второ - че не плаща. Причините за неплащането са без всякакво правно значение, както вече бе посочено по-горе в настоящото изложение.

По изложените съображения, Съдът призна подсъдимия за виновен в извършването на престъпление по чл. 183, ал. 1 от НК, която правна квалификация и е възведена с внесения ОА.

Подсъдимият А. М. А. е роден на ***** година в град Димитровград, област Хасково, с ЕГН *****. Български гражданин е от български произход. Живее в ***** . Със средно образование е. Разведен е. Не е осъждан. Работи по трудово правоотношение като автомонтьор във „Викизар” ООД.

Извършеното в хода на съдебното производство плащане безспорно е предпоставка за приложимост на привилегирвания състав на чл. 183, ал. 3 от НК. Условието за приложение разпоредбата на ал. 3 са четири и са дадени кумулативно. Първо, деецът трябва да е изпълнил цялото си задължение, т.е. да е заплатил на пострадалото лице всички месечни вноски, които дължи. На второ място това трябва да е станало преди постановяване на Присъдата от първата инстанция. Третото изискване на закона е да се установи, че за нуждаещия се не са настъпили други вредни последици, което означава, че неизпълнението на задължението за издръжка не трябва да е поставило пострадалия в особено затруднено материално положение и накрая - необходимо е деецът да не се е ползвал от привилегията по чл. 183, ал. 3 от НК. В конкретния случай плащането по размер покрива целия период на вмененото бездействие по отношение задължението за издръжка спрямо децата Н. и Д.. В същото време, в хода на производството не се твърди и не е доказано настъпване на други вредни последици за тях, което в кумулативна

връзка с изпълнението на задължението, налага извод за приложимост на горесцитираната най-благоприятна за дееца норма, която до сега не е прилагана, видно от приложената и приета като доказателство Справка за съдимост.

Предвид приетото от фактическа и правна страна, подсъдимият А. следва да бъде признат за виновен в извършване на престъплението, в което е обвинен - по чл. 183, ал. 1 от НК, но на същият не следва да се налага наказание, тъй като са налице условията по чл. 183, ал. 3 от НК. По този начин Съдът счита, че по отношение на подсъдимия ще бъдат постигнати целите, както на специалната, така и на генералната превенция.

Привилегията за дееца установена в посочената разпоредба допуска изключение от задължението Съдът да наложи съответстващото на престъплението наказание. В случая условията за приложимостта ѝ са налице - преди постановяване на Присъдата от първата инстанция, деецът А. А. е изпълнил задължението си спрямо ненавършилите пълнолетие деца и липсват данни да са настъпили други вредни последици за тях. Съдът следва да укаже на подсъдимия, че тази разпоредба не се прилага повторно.

Относно разноските:

По делото не се констатираха такива.

Мотивиран от гореизложеното Съдът постанови Присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

(Кремена Стамболиева)